

Михайло Подоляк,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С.З. Гжицького,
вул. Пекарська, 50, м. Львів, 79010
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1482-488X>

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ВЕТЕРИНАРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Іншомовна ветеринарна термінологія слугує засобом комунікації між спеціалістами на міждержавному рівні. Більшість сучасних методів діагностики, обладнання та препаратів написано іноземною мовою, а саме – англійською. Навчання англійських ветеринарних термінів є складним та комплексним процесом, який вимагає від викладача не лише відповідних знань, а й умінь та навичок. Мета статті полягає у дослідженні та аналізі основних проблем у процесі навчання ветеринарних термінів студентами ЗВО України. Завданням статті є узагальнення та аналіз основних проблем під час навчання англійських ветеринарних термінів у ЗВО; запропонувати вирішення проблем та труднощів, які виникають у навчальному процесі. Порівнюючи навчання української та англійської ветеринарної термінології, зазначимо, що до основних труднощів викладання відносимо: граматичні категорії (рід, множина, відмінки і т. д.), словотвір, взаємоузгодження термінів, фонетику англійських ветеринарних термінів. Досліджено, що більшість проблем навчання англійських ветеринарних термінів зумовлено їх грецькою та латинською етимологією. Окрім цього, суттєвою проблемою є різниця у рівні знання англійської мови серед студентів у групі. Іншим важливим аспектом вивчення англійської ветеринарної термінології є узгодження частин мови. Терміни, які належать до різних частин мови, взаємоузгоджуються за допомогою закінчень як в українській, так і в англійській мові. Для правильного узгодження англійських ветеринарних термінів студенту потрібно знати перелік словотворчих суфіксів, за допомогою яких можна здійснювати конверсію. Засвоєння студентом іншомовних ветеринарних термінів відбувається здебільшого методом запам'ятовування або зазубрювання термінів та їх перекладу. Проте варто також наголосити і на інших ефективних методах запам'ятовування іншомовних ветеринарних термінів, серед яких: неавтоматичне запам'ятовування іншомовних термінів, використання VR-технологій, навчання через асоціації, кейс-методи.

Ключові слова: англійський ветеринарний термін, навчання термінів, проблеми навчання термінів, етимологія ветеринарного терміна, морфологія терміна.

Вступ та сучасний стан досліджуваної проблеми. Терміни є основним складником роботи будь-якого спеціаліста у сучасній економічній системі. Використовуючи професійні терміни та спеціалізовану лексику, фахівці здійснюють обмін інформацією з метою професійної діяльності. У такій комунікації терміни позначають особливі предмети та явища, які здебільшого не є зрозумілими для пересічних людей. Тому проблематика навчання термінології є важливим аспектом підготовки сучасного фахівця.

Іншомовна ветеринарна термінологія слугує засобом комунікації між спеціалістами на міждержавному рівні. Більшість сучасних методів діагностики, обладнання та препаратів написано іноземною мовою, а саме – англійською. Навчання англійських ветеринарних термінів є складним та комплексним процесом, який вимагає від викладача не лише відповідних знань, а й умінь та навичок. Під час навчання англійських ветеринарних термінів у ЗВО виникає чимало проблематичних питань, які викладач мусить розв'язати та вирішити.

Протягом десятиліть багато науковців досліджували проблему термінології, зокрема основні проблеми термінознавства в Україні досліджували такі вчені:

М. Єльнікова, Т. Княк, І. Кочан, З. Куделько, Т. Панько та ін.; проблемою класифікації сучасної термінології займалися: Г.Й. Винокур, С.В. Гриньов, І.І. Чернишова, В.М. Портянникова, О.В. Калінін, Н.І. Фоміна та ін.; дослідженням української та англійської ветеринарної термінології займалися такі вчені: L. Anthony, T. Hutchinson, A. Waters, S. Starfield, B.E. Antia, Baakes, O.A. Симоненко, Ю. Рожков, Т. Череповська, В.П. Гриньов, Даниленко, М. Дмитрук та ін.

Мета статті – дослідити та проаналізувати основні проблеми навчання англійських ветеринарних термінів студентів ЗВО.

Завдання дослідження – узагальнення та аналіз основних проблем під час навчання англійських ветеринарних термінів у ЗВО; запропонувати вирішення проблем та труднощів, які виникають у навчальному процесі.

Методи дослідження. Під час дослідження використовувалися теоретичний аналіз наукової літератури щодо навчання ветеринарної термінології; аналіз, синтез та систематизація інформації, представленої в наукових доробках українських та іноземних науковців; емпіричний методи дослідження, а саме спостереження за студентами під час вивчення англійських ветеринарних термінів.

Результати та обговорення. Ветеринарна термінологія, як і будь-яка термінологія, підпорядковується законам та нормам відповідної мови. Ветеринарні терміни вживаються та використовуються відповідно до лексичних та граматичних правил. У цьому контексті М. Медведь зазначила: «Безперервно поповнюючи й збагачуючи мову та взаємодіючи з різними лексичними пластами, нова термінологічна лексика у своєму становленні підпорядковується загальним законам і нормам мови, характеризуючись і окремими, властивими їй особливостями побудови моделей термінів, а конкретні термінологічні системи формуються на базі загальної лексичної системи мови. Тому в роботі над термінологією її лінгвістичні аспекти завжди мають вирішальне значення. Конкретні термінологічні системи формуються на базі загальної лексичної системи, підпорядковуючись основним законам мови» (Медведь, 2017). Погоджуємося з твердженням Ю. Рожкова: «Термінологія є частиною словникового запасу мови, яка охоплює спеціальну лексику, що застосовується в тих чи інших сферах діяльності людини та впливає на лексичну систему мови загалом» (Рожков, 2018).

Знання студентами термінів, їх правильне граматичне використання обґрунтовують доцільність вивчення не лише значення термінів, а й способів їх творення та правил граматичного поєднання. Тому важливим аспектом є створення нових дидактичних та навчально-методичних матеріалів. Вони сприятимуть отриманню студентами нових знань стосовно правильного використання фахової термінології з дотриманням словотвірних норм, уникненню помилок у мовленні та створенні нових термінів. Саме тому вважаємо, що процес вивчення іншомовних ветеринарних термінів є важливим аспектом у процесі підготовки майбутнього спеціаліста у відповідній галузі. «Володіння навичками роботи зі спеціальними термінами, крім того, допомагає краще розуміти спеціальну літературу, яка видається різними європейськими мовами, отже, розвивати професійну ерудицію», – зазначає О. Кісельова (Кісельова, 2013).

Основні труднощі, з якими стикається викладач іноземної мови під час навчання студентів англійських ветеринарних термінів, зумовлені специфікою їх походження. Тобто, наприклад, граматичні категорії відмінювання ветеринарних термінів в англійській мові дуже часто відрізняються від звичайної лексики. До таких категорій відносимо: однину/множину, словотвір, взаємоузгодження термінів, категорію роду. Також не слід забувати і про фонетичний аспект вивчення ветеринарної термінології. Здебільшого це зумовлено етимологією англійських ветеринарних термінів. Вирішення більшості проблем полягає, на нашу думку, у систематичній праці студента: меншою мірою з викладачем, більшою – самостійно.

Складність навчання іншомовних термінів зазвичай полягає у тому, що англійська ветеринарна термінологія відрізняється від української граматичними категоріями (рід, множина, відмінки і т. д.), словотвор-

чими, фонетичними правилами та правилами вживання та написання. Проте існує також і певна подібність у термінології, оскільки багато ветеринарних термінів є латинського або грецького походження або, стосовно української мови, запозичені з англійської, а отже, вивчивши їх на відповідних спеціалізованих предметах, студенту зазвичай легше їх повторювати на заняттях із професійної іноземної мови. Саме тому ми акцентуємо увагу на синхронному навчанні спеціалізованих ветеринарних предметів із професійною іноземною мовою.

Засвоєння студентом іншомовних ветеринарних термінів відбувається здебільшого методом запам'ятовування або зазубрювання термінів та їх перекладу. Стосовно цього А. Абдуело та ін. зазначають: «Студенти часто вивчають термінологію, запам'ятовуючи та пригадуючи її, що відноситься до категорії пасивного навчання та визнається студентами як неефективне проведення часу, який студенти часто уникають». Таке навчання, за словами науковців, дуже часто супроводжується нерозумінням студентами значень таких термінів (Abuelo et al., 2016). Погоджуйтесь із таким твердженням, додамо, що важливо, щоб студенти спочатку вивчали значення ветеринарних термінів рідною мовою, а після – іноземною. Це має супроводжуватися здобуттям компетенцій із латинської та грецької ветеринарної термінології. Такий процес має відбуватися у симбіозі всіх трьох компонентів здобуття професійної іншомовної комунікативної компетентності.

Варто зазначити, що для навчання англійської ветеринарної термінології студент повинен мати базові знання з англійської мови. Тут варто зазначити, що обов'язкове ЗНО з англійської мови здебільшого вирівняло рівень знань студентів та полегшило навчальний процес викладачам у ЗВО. Передовсім маємо на увазі той факт, що перед обов'язковим ЗНО з англійської мови досить частими були випадки, коли в одній групі студентів-ветеринарів були особи, знання з англійської мови яких були і на дуже високому рівні, і на низькому. Така різниця у знаннях іноземної мови у студентів спричиняла багато проблем викладачу, забираючи багато часу та зусиль для ефективного навчання цих студентів.

Вивчаючи англійську ветеринарну термінологію, студент здебільшого стикається з багатьма проблемами. Однією з найголовніших, на нашу думку, є граматична категорія однини/множини ветеринарних термінів латинського або грецького походження. Множина ветеринарних термінів в англійській мові утворюється за допомогою загальних граматичних правил, тобто за допомогою додавання закінчення *-s*, *-es*, *-ies* до слова, наприклад: *a cow – cows*, *a pig – pigs*, *a cell – cells*. Деякі ветеринарні терміни мають неправильну форму: *a sheep – sheep*, *an ox – oxen*, *a fish – fish*, *a goose – geese*, *a mouse – mice*, *a deer – deer*. Також є збірні іменники, які означають лише множину: *cattle*, *swine*, *poultry*, *fowl* або лише однину: *anatomy*, *alcohol*,

butaselmavit, surgery. Вивчення граматичної категорії однини/множини іменників не становить значних проблем, оскільки здебільшого вони підпадають під загальні граматичні правила англійської мови. Проте кардинально протилежна ситуація стосується ветеринарних термінів грецького та латинського походження. Для утворення їх множини/однини потрібні знання та компетенції з латинської мови, наприклад: *alveolus* (однина) – *alveoli* (множина), *bacillus* (однина) – *bacilli* (множина), *bacterium* (однина) – *bacteria* (множина), *fungus* (однина) – *fungi* (множина), *genus* (однина) – *genera* (множина), *nucleus* (однина) – *nuclei* (множина), *phylum* (однина) – *phyla* (множина).

Іншою основною проблемою вивчення англійської ветеринарної лексики українськими студентами є граматична категорія роду. В українській мові категорія роду досить розвинута завдяки закінченням іменників, дієслів, прикметників тощо. В англійській мові ця категорія не є настільки добре розвинутою. Категорія роду може відображатися лише в іменниках, в інших частинах мови вона відсутня. Як і в українській, категорія роду в англійській мові відображається за допомогою закінчень, наприклад *steward* – *stewardess*, *host* – *hostess*, *mister* – *missis*. Стосовно англійської ветеринарної термінології, то тут варто зазначити, що категорія роду відображатиметься не за допомогою закінчень, а формуванням повністю нових слів, наприклад: свиня – *pig*, проте свиноматка – *sow*, кнур – *boar*; кінь – *horse*, а кобила – *mare*, жеребець – *stallion*; корова – *cow*, бик – *bull*; баран – *ram*, вівця – *sheep*. Як бачимо, категорія роду в англійській ветеринарній термінології стосується переважно назв тварин та утворюється за допомогою формування повністю нового позначення, а не за допомогою закінчень. Проте існують ветеринарні терміни, які в українській мові мають чітко виражену категорію роду, а в англійській мові – ні, наприклад: цап та коза будуть перекладатися як *goat*, олень – *deer*, слон – *elephant*, кролик – *rabbit*.

Досить цікавим є використання евфемізмів в англійській ветеринарній термінології. Здебільшого евфемізмами у ветеринарній термінології виступають іменники і найчастіше вживаним серед усіх є термін на позначення собаки жіночого роду – *сука* – *bitch*. Вивчаючи цей термін, студенти часто запитують, чи можна його вживати в англійській мові для позначення собаки жіночої статі чи можливо певним чином замінити. Такі ж проблеми виникають і в науковців ветеринарного профілю під час написання наукових робіт. Однозначної відповіді на це питання немає, оскільки термін *сука* – *bitch* як в українській мові, так і в англійській має як позитивну, так і негативну конотацію. Проте, проаналізувавши наукові статті ветеринарного профілю науковців як з України, так і закордонних, можемо стверджувати, що використання ветеринарного терміна *сука* – *bitch* є цілком прийнятним.

Ще одним важливим аспектом вивчення англійської ветеринарної термінології є синтаксис, а саме узгодження частин мови. Терміни, які належать до різ-

них частин мови, взаємоузгоджуються за допомогою закінчень як в українській, так і в англійській мові. Для правильного узгодження англійських ветеринарних термінів студенту потрібно знати перелік словотворчих суфіксів, за допомогою яких можна здійснювати конверсію. Наприклад: *anatomy* – *anatomical*, *to inject* – *injection*, *pain* – *painful* – *painless*. В українській мові відмінювання слів за узгоджень частин мови відбувається завжди, залежно від роду, числа, відмінка, часу тощо, тоді як в англійській – рідко, наприклад: *домашні тварини*, або *домашня тварина*, *домашній тварині*, *домашньої тварини* і т. д., буде перекладатися англійською як *domestic cattle*, де слово *domestic* – прикметник. Як стверджує Ю. Рожков, студенти дуже часто помилково використовують конверсію, тобто неправильно вживають частини мови: «Іноді замість того щоб вивчати нові прислівникові суфікси, студенти неправильно використовують конверсію, тобто ставлячи іменник перед іншим іменником для виконання функції прикметника, наприклад *connection tissues* замість *connective tissue*, *skeleton muscles*, замість *skeletal muscles*, *nerve system* замість *nervous system*» (Рожков, 2019).

Наводимо інші варіанти узгодження англійської ветеринарної термінології:

Прикметник + іменник – *Veterinarian drugs* (ветеринарні ліки), *pharmacological lectures* (лекції з фармакології), *technological processes* (технологічний процес), *surgical removal* (хірургічне видалення), *abdominal muscle* (м'язи живота).

Іменник + іменник – *inflammation process* (запальний процес), *cattle disease* (хвороби великої рогатої худоби), *adipose tissue* (жирова тканина), *hemoglobin content* (уміст гемоглобіну).

Дієслово + іменник – *administrate preparations* (вводити препарат), *treat mastitis* (лікувати мастит), *diagnose disease* (діагностувати хворобу), *cause injuries* (спричиняти травми), *blood cells* (клітини крові).

Сполучник *of* використовується для присвійного відмінку – *mastitis of cows* (мастит у корів), *investigation of liver* (дослідження печінки), *the study of heart* (дослідження серця), *course of disease* (перебіг хвороби).

Стосовно навчання правильної вимови, то тут варто зазначити, що найчастіше проблеми у студентів виникають під час вимовляння буквосполучення *th-*, наприклад: *thermometry*, *catheter*, *arthralgia*, *anesthetic*. Також часто спостерігаємо проблеми з вимовою у термінах із буквосполученням *-ch-*, яке вимовлятиметься як [к], наприклад: *bronchi*, *chemical*, *chimaera*, *chiropractic*, *cholesterol*, *chronic*; буквосполучення *-eu-* вимовлятиметься як [ю]: *pasteurization*, *pleuritic*, *leukocytosis*; буквосполучення *-ph-* – [ф], наприклад: *esophagus*, *lymph*, *nephritis*, *pharynx*. Варто зазначити, що правильна вимова англійських ветеринарних термінів залежить також від мови походження термінів (Cherepovska, 2019). Важливість навчання правиль-

ної вимови ветеринарних термінів полягає у правильній та точній передачі інформації від однієї людини іншій. Помилкова вимова певної букви в терміні може кардинально помінати зміст закодованої інформації, наприклад слова *abduct* (віднімати) та *adduct* (додавати) відрізняються однією буквою та за неправильної вимови повністю змінюють значення; *affect* (впливати) та *effect* (результат, ефект); у фармакології *agonist* (агоніст – ліки, які стимулюють фізіологічну відповідь рецептора) та *antagonist* (антагоніст – речовина, яка пригнічує або протидіє іншій речовині).

Важливим аспектом також є удосконалення ветеринарної термінології. М. Дмитрук виділяє такі основні принципи вдосконалення ветеринарної лексики: «Кожне поняття ветеринарної медицини повинно позначатися одним і окремим терміном; термін повинен бути якомога коротшим, простим, легко засвоюватися і мати фіксоване значення; зростання кількості складних та багатокомпонентних термінів не може вважатися позитивним явищем у термінології; слід уникати термінів-паронімів, які можуть породжувати неточності і навіть непорозуміння; термінологічна синонімія та дублетність термінів кваліфікується як явище негативне. Необхідно вилучити з уживання низку термінів-синонімів, залишивши лише один, що є найчастотнішим у вживанні, тісно пов'язаним з іншими термінами тієї ж термінологічної системи; під час калькування термінів з інших мов слід дотримуватися законів милозвучності, використовувати найбільш адекватні за змістом і формою слова та словосполучення; образні народні назви, що наявні в термінолексичі ветеринарної медицини, слід допускати лише в популярній літературі, а в наукових працях, підручниках строго дотримуватися усталених термінів; немилословні, важкі для вимови, складні для запам'ятовування та словотворення терміни необхідно послідовно замінювати стислими, лаконічними» (Дмитрук, 2001). Дотримання таких принципів, на нашу думку, значно спростить процес викладання та навчання англійської ветеринарної термінології студентам ЗВО.

Також варто згадати дослідження А. Абдуело та ін., які підкреслили важливість вивчення студентами іноземних ветеринарних термінів, зазначаючи, що такі знання покращать комунікацію та зроблять її точнішою. Оскільки вивчення іноземних ветеринарних термінів є складним та трудомістким процесом, дослідники вирішили полегшити це завдання. Вони виявили, що спеціально розроблені кросворди ефективніше допомагають студентам вивчити нові іноземні ветеринарні терміни. Також позитивно відгукнулися студенти і стосовно використання такої методики в навчанні (Abuelo et al., 2016). Цілком погоджуємося з висновком, що, урізноманітвивши методики, навчання термінів матиме позитивний ефект. Варто також наголосити і на інших ефективних методах запам'ятовування іноземних ветеринарних термінів, серед яких: ненавмисне запам'ятовування іноземних

термінів, використання VR-технологій, навчання через асоціації, кейс-методи тощо.

Висновки. Отже, навчання англійської ветеринарної термінології є важливим складником процесу підготовки ветеринарного лікаря. Знання іноземної термінології спрощує та вдосконалює процес комунікації між фахівцями, поліпшує роботу ветеринарного лікаря та сприяє самовдосконаленню. Складність навчання іноземних термінів зазвичай полягає у різниці англійської та української ветеринарної термінології у граматичних категоріях (рід, множина, відмінки і т. д.), у словотворі, фонетичних правилах та у правилах уживання та написання. До проблем ветеринарної термінології з граматичної категорії відносимо: однину/множину, словотвір, взаємоузгодження термінів, категорію роду. Окрім цього, констатуємо проблеми у фонетиці англійських ветеринарних термінів. Більшість із цих проблем зумовлено етимологією англійських ветеринарних термінів, зокрема термінів грецького та латинського походження. Для утворення їх множини/однини потрібні знання та компетенції з латинської мови. Також суттєвою проблемою є різниця у рівні знання англійської мови серед студентів у групі. Навчаючи таких студентів, викладачу необхідно багато часу та зусиль для навчання англійських ветеринарних термінів.

Іншим важливим аспектом вивчення англійської ветеринарної термінології є узгодження частин мови. Терміни, які належать до різних частин мови, взаємоузгоджуються за допомогою закінчень як в українській, так і в англійській мові. Для правильного узгодження англійських ветеринарних термінів студенту потрібно знати перелік словотворчих суфіксів, за допомогою яких можна здійснювати конверсію.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дмитрук М.В. Формування української ветеринарної лексики : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 ; Запорізький державний університет. Запоріжжя, 2001. 23 с.
2. Гриджук О.С. Теоретико-методичні засади формування мовнокомунікативної компетентності майбутніх фахівців лісотехнічних спеціальностей : дис. ... док. пед. наук : 13.00.02 ; Херсонський державний університет. Херсон, 2018. 517 с.
3. Кісельова О.Г. Методика навчання медичної термінології майбутніх лікарів. *Педагогічний процес: теорія і практика*. 2013. № 4. С. 62–68.
4. Медведь М.М. Поняття нового терміна в сучасній українській літературній мові: основні ознаки, вимоги та особливості. *Філологічні науки*. 2017. № 44. С. 232–236.
5. Рожков Ю.Г. Термінологія ветеринарної медицини: когнітивний аспект. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2018. № 32(1). С. 203–205.
6. Рожков Ю.Г. Труднощі перекладу ветеринарної лексики з англійської на українську мову (на матеріалі довідників з анатомії свійських тварин). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2019. № 41(1). С. 137–140.

7. Abuelo A., Castillo C., May S. A. Usefulness of Crossword Puzzles for Learning Veterinary Terminology. *Journal of Veterinary Medical Education*. 2016. № 43(3). P. 255–262.

8. Cherepovska T., Binkevych O. Morphological peculiarities of veterinary terminology in the context of teaching english for specific purposes. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія. Серія «Філологія»*. 2019. Вип. 5(73). С. 310–312.

REFERENCES

1. Dmytruk M.V. (2001). Formuvannia ukrainskoi veterynarnoi leksyky [Formation of Ukrainian veterinary lexis]: avtoref. dys. kand. filol. nauk: 10.02.01. Ukrainska mova. Zaporizhzhia. Zaporizkyi derzhavnyi universytet. 23 s. [in Ukrainian]

2. Hrydzhuk O.Ie. (2018). Teoretyko-metodychni zasady formuvannia movnokomunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv lisotekhnichnykh spetsialnostei [Theoretical and methodological principles of formation of linguistic and communicative competence of future specialists in forestry specialties]. dys. dok. ped. nauk: 13.00.02. «Teoriia i metodyka navchannia (ukrainska mova)». Kherson: Khersonskiy derzhavnyi universytet: 517 s. [in Ukrainian]

3. Kiselova O.H. (2013). Metodyka navchannia medychnoi terminologii maibutnikh likariv [Methods of teaching medical terminology to future doctors]. *Pedahohichniy protses: teoriia i praktyka*. №4. S. 62–68. [in Ukrainian]

4. Medved M.M. (2017). Poniattia novoho termina v suchasni ukrainskii literaturnii movi: osnovni oznaky, vymohy ta osoblyvosti [The concept of a new term in the modern Ukrainian literary language: main features, requirements and features]. *Filolohichni nauky*. № 44. S. 232–236. [in Ukrainian]

5. Rozhkov Yu.H. (2018). Terminolohiia veterynarnoi medytsyny: kohnityvnyi aspekt [Terminology of veterinary medicine: cognitive aspect]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Filolohiia*. № 32(1). S. 203–205. [in Ukrainian]

6. Rozhkov Yu.H. (2019). Trudnoshchi perekladu veterynarnoi leksyky z anhliiskoi na ukrainsku movu (na materialy dovidnykiv z anatomii sviiskykh tvaryn) [Difficulties of translation of veterinary vocabulary from English to Ukrainian (based on the material of handbooks on the anatomy of domestic animals)]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Filolohiia*. № 41(1). S.137–140. [in Ukrainian]

7. Abuelo A., Castillo C., May S. A. (2016). Usefulness of Crossword Puzzles for Learning Veterinary Terminology. *Journal of Veterinary Medical Education*. 43(3). P. 255–262. [in English]

8. Cherepovska T., Binkevych O. (2019). Morphological peculiarities of veterinary terminology in the context of teaching english for specific purposes. *Naukovyi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»: seriia «Filolohiia»*. Vyp. 5(73). S. 310–312. [in English]

Mykhailo Podoliak,

PhD (Candidate of Pedagogical Sciences), Associate Professor,
Stepan Gzhytskyi National University
of Veterinary Medicine and Biotechnologies Lviv,
50, Pekarska Str., Lviv, Ukraine
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1482-488X>

MAIN PROBLEMS OF TEACHING ENGLISH VETERINARY TERMINOLOGY

Foreign language veterinary terminology serves as a means of communication between specialists at the international level. Most modern diagnostic methods, equipment, and drugs are written in a foreign language, English. Teaching English veterinary terms is a complex process requiring relevant knowledge, skills, and abilities from the teacher. The purpose of the article is to research and analyze the main problems in the process of teaching veterinary terms to students of Ukrainian Higher Education Institutions. The article aims to generalize and analyze the main issues in teaching English veterinary terms in secondary schools; propose solutions to problems and difficulties that arise in the educational process. Comparing the teaching of Ukrainian and English veterinary terminology, we note that the main challenges of education include: grammatical categories (gender, plural, case, etc.), vocabulary, mutual agreement of terms, and phonetics of English veterinary terms. It has been studied that most of the problems of learning English veterinary terms are due to their Greek and Latin etymology. In addition, a significant problem is a difference in the level of knowledge of the English language among students in the group. Another critical aspect of learning English veterinary terminology is matching parts of speech. Terms belonging to different parts of the language are coordinated with the help of endings in both Ukrainian and English. To correctly match English veterinary terms, the student needs to know a list of word-forming suffixes that can be used for conversion. A student assimilates foreign veterinary terms primarily by memorizing or memorizing terms and their translation. However, it is also worth emphasizing other effective methods of memorizing foreign veterinary terms: unintentional memorization of foreign language terms, use of VR technologies, learning through associations, case methods.

Key words: english veterinary term, learning terms, problems of learning terms, the etymology of the veterinary term, the morphology of term.

Подано до редакції 31.03.2023